

Jakub Šindelář

Aristokratický oděv rudolfínské Prahy

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Student Jakub Šindelář si pro svou bakalářskou práci zvolil téma na pomezí historie, kulturní historie a dějin umění. Téma z dějin odívání a módy je velmi specifické a od studenta vyžaduje velké osobní zaujetí, neboť v rámci běžného uměleckohistorického studia obvykle žádné školení v tomto ohledu nedostává. Autor z tohoto zaujetí vyšel, a mohl tak sepsat práci, která prokazuje hloubku i šíří jeho poznání vymezené problematiky.

Pro nezaujatého čtenáře je proto zajímavá hned první kapitola s hodnocením literatury, v níž se objevují české i zahraniční tituly, které ve velké většině nejsou obecně příliš známé. Následuje oddíl, v němž autor prokazuje dobrou znalost materiálů, z nichž se oděvy vymezeného období vyráběly.

Speciální část je pak věnována španělské módě, která byla podle autora vedoucím příkladem pro všechny ostatní evropské země a její formy se zde rychle rozšířily. Je pak zajímavé, že autor se na jiném místě svého textu věnuje konkrétním cestám, jimiž se španělská móda do pražského prostředí dostávala. Dále jsou probírány ostatní „národní“ módy, které se také v prostředí rudolfínské Prahy dostávaly ke slovu. Všechny tyto pasáže jsou sice zjevně psány na základě silného čerpání ze starší i novější literatury, autor však prokazuje dobré znalosti problematiky v těch momentech, kdy se hovoří o funkci některých módních prvků a dobře navíc rozlišuje podstatné informace od těch méně závažných.

Struktura práce je vystavěna logicky a instruktivně, neboť autor text rozvíjí od obecnějších údajů k detailním, přičemž jeho pozornost se dále zužuje na doplňky, šperky a drobné zbraně. Je dobře, že svůj text doprovází bohatou a instruktivní obrazovou přílohou.

Schopnost syntetického zpracování tématu autor nakonec prokazuje v posledních třech částech celé kvalifikační práce, které osobně považuji za nejzajímavější. Jedná se nejdříve o líčení již zmíněných cest/osobností, díky nimž se španělská móda mohla v Praze stát oblíbenou. Plasticky je zde vykresleno působení španělských diplomatů, kteří podle autora do velké míry udávali tón ve společenském životě. Dále je to zajímavá pasáž o způsobech, jimiž byly španělské módní vzory přepracovávány pro potřeby místních uživatelů oděvů. Nakonec, za úplně nejpoutavější považuji kapitolu, která přibližuje pomyslný „život“ oděvů v 16. a na počátku 17. století, když hovoří o zcela konkrétních a doložitelných kriminálních deliktech, způsobených vysokou cenou oděvů, umožňující jejich zpeněžení po odcizení.

Škoda jen, že závěr vyšel tak zkrátka, dle mého názoru by si předkládaná mnohohrstevnatá práce zasloužila delší a důkladnější shrnutí a zhodnocení jejích výsledků. To je však jen zcela drobná vada.

Předkládanou práci **doporučuji** k obhajobě a klasifikuji známkou **výborně**.

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.

Dne 26. června 2013